

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/213/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

1. Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.III.37.088/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

2. Az Alkotmánybíróság a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 118. § (1) bekezdés *a)* pontjának *aa)* és *ab)* alpontja, a Kúria 7/2023. JEH számú jogegységi határozata és a 2/2024. (XII. 03.) KK. vélemény alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában a Fővárosi Törvényszék 15.K.700.863/2023/53. számú ítéletére is kiterjedően kérte a Kúria Kfv.III.37.088/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján előterjesztett panaszában a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés *a)* pontjának *aa)* és *ab)* alpontja, a Kúria 7/2023. JEH számú jogegységi határozata (a továbbiakban: jogegységi határozat) és a 2/2024. (XII. 03.) KK. vélemény (a továbbiakban: KK. vélemény) alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Az indítványozó az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet is előterjesztett.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és a panasz az alábbiak szerint foglalható össze.
- [3] 2.1. Az alperesi kormányhivatal (a továbbiakban: alperes vagy hatóság) 2023. január 12. napján kelt, 198245/2/2022. számú határozatával az indítványozó kizárólagos

tulajdonát képező ingatlanra árverési vétel jogcímén 1/1 arányú tulajdonjogot jegyzett be az I. rendű alperesi érdekelt javára.

- [4] A határozat az alpereshez 2022. december 5. napján érkezett végrehajtói megkeresésen alapult, amelyhez a végrehajtó csatolta a 2021. április 15-én kelt árverési jegyzőkönyvet, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal adatlapját, valamint egy állampolgári nyilatkozatot. A megkeresés tartalmazta, hogy az árverés jogerős, az árverési vevő a vételárat megfizette.
- [5] Az indítványozó a hatóság határozatával szemben előterjesztett keresetében, a határozat megsemmisítését és a tulajdonjog bejegyzésére irányuló végrehajtói megkeresés elutasítását kérte több okra hivatkozva. Előadta, hogy a végrehajtó az árverési jegyzőkönyvet késedelmesen és a beadvány benyújtásához szükséges űrlap nélkül terjesztette elő. Nem igazolta, hogy az árverési vevő a vételárat teljes egészében a törvényben megjelölt határidőben megfizette, továbbá az árverési vevő által benyújtott iratokat sem kézbesítette számára. Az indítványozó sérelmezte, hogy ügyféli jogait nem gyakorolhatta az ingatlan-nyilvántartási eljárásban, mert arról nem értesült. Álláspontja szerint az alperes nem tett eleget tényállás tisztázási kötelezettségének, nem vizsgálta, hogy a végrehajtó által megküldött árverési jegyzőkönyv és a megkeresés megfelel-e a jogszabályi követelményeknek. Utalt arra is, hogy az árverési eljárás sikertelen volt. Az árverés nem volt végleges (jogerős), mert a végrehajtási kifogásait a bíróság nem bírálta el. Ennek alátámasztása érdekében a Pesti Központi Kerületi Bíróságtól és a végrehajtótól ügyiratok beszerzését indítványozta. Az indítványozó szerint az alperesi határozat kiadmányozása jogszabályba ütközik, mert nem az arra feljogosított személy írta alá.
- [6] Az indítványozó álláspontja szerint az árverési jegyzőkönyv azért sem alkalmas a tulajdonjog bejegyzésére, mert nem felel meg az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 32. § (1) bekezdése szerinti követelményeknek, továbbá jogszabályba ütközően állapítja meg, hogy az árverési hirdetmény kifüggesztése és kézbesítése szabályszerűen megtörtént. A változás jogcímét a végrehajtó tévesen – hatósági árverés helyett árverési vételként – jelölte meg és a megkereséséhez meghatalmazást nem csatolt. Az Inytv. 32. § (1) bekezdésében írtakkal szemben az árverési jegyzőkönyv nem tartalmazza az ügyfél (vevő) személyazonosítóját, az árverési vevő által megszerzett, bejegyzéssel érintett tulajdoni hányadot, a jogváltás jogcímét, valamint a bejegyzést engedélyező nyilatkozatot.
- [7] Az alperes és az I. rendű alperesi érdekelt a kereset elutasítását kérte.
- [8] Az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék 2024. november 5. napján kelt, 15.K.700.863/2023/53. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. Megállapította, hogy az alperes döntése meghozatala során sem anyagi, sem az ügy érdemére kiható súlyos eljárási jogszabálysértést nem követett el. Döntésében kifejtette, hogy a végrehajtó által előterjesztett megkeresés benyújtásához nem volt

szükség űrlapra, mivel hatósági megkeresések esetében ez nem kötelező. A bejegyzés alapjául szolgáló végrehajtói megkeresés megfelelt az Inytv. 32. § (1) bekezdése és a 34. § (1) bekezdése szerinti követelményeknek, az indítványozó állításával szemben tartalmazta az árverési vevő személyi azonosítóját, a megszerzett bejegyzéssel érintett tulajdoni hányadot és a jogváltás jogcímét. A konkrét ügyben kétséget kizárólag megállapítható, hogy az árverési vevő az ingatlan tulajdonjogát árverés útján megszerezte. Utalt arra is, hogy a vonatkozó jogszabályi rendelkezések – a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:41. § (3) bekezdése és az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény végrehajtásáról szóló 109/1999. (XII. 29.) FVM rendelet 6. § (3) bekezdésének – egybevetéséből nem következik, hogy a tulajdonszerzés jogcímeként kizárólag a Ptk. terminológiája szerinti hatósági árverés tüntethető fel. Rámutatott továbbá, hogy az eljárásban az Inytv. 27/A. §-a lehetővé tette az alperes számára, hogy az indítványozó értesítését mellőzze.

- [9] Nem osztotta a bíróság a kiadmányozással kapcsolatos indítványozói aggályokat sem. Megállapította, hogy a támadott alperesi határozatot az arra jogosult ügyintéző kiadmányozta.
- [10] Az indítványozó további hivatkozásaival összefüggésben kifejtette, hogy az Inytv. 26. § (8) bekezdése és a Ptk. 5:178. § (3) bekezdése alapján a hatósági megkeresésre indult ingatlan-nyilvántartási eljárás csak a megkeresés alaki és tartalmi kellékeinek vizsgálatára terjed ki. A Kúria eseti döntéseire (Kfv.VI.37.815/2018/7.; Kfv.III.37.613/2017/4.) utalva rámutatott, hogy az ingatlanügyi hatóság regisztratív szerv, mely kötve van más hatóságok megkereséséhez, ezért a bejegyezhető jogra vagy feljegyezhető tényre vonatkozó jogerős bírósági, hatósági megkeresést nem bírálhatja felül, azok jogszerűségét hatáskör hiányában nem vizsgálhatja. Az indítványozó egyes ügyiratok beszerzésére irányuló kérelmét is arra figyelemmel utasította el, hogy az ingatlanügyi hatóságnak nem volt hatásköre a megkeresés alapjául szolgáló eljárások vizsgálatára.
- [11] Az indítványozó felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az eljáró bíróság új eljárás lefolytatására utasítását, másodlagosan a jogerős ítélet megváltoztatását, az alperes határozatának megsemmisítését és új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Felülvizsgálati kérelme befogadhatósága okaként az indítványozó a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)*, *ab)*, *ad)* alpontjaira, továbbá annak *b)* pontjára hivatkozott.
- [12] Érvelése szerint az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységesítésének és továbbfejlesztésének biztosítása érdekében indokolt. Nincs olyan, a Kúria által közzétett határozat, amely kimondaná, hogy a hatósági árverésen részt vevő tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzése érdekében az önálló bírósági végrehajtó köteles intézkedni. Tisztázatlannak tartja továbbá az önálló bírósági végrehajtó által lefolytatott eljárást, valamint azt, hogy az ingatlanügyi

hatóság a tulajdonjogot ebben az esetben milyen jogcímen jegyezheti be. Vitatta a jogerős ítélet azon megállapítását, miszerint a bejegyzés regisztratív aktus, értelmezésében a bejegyzés alapjául kizárólag bírósági ítélet vagy hatósági határozat szolgálhat, a végrehajtó megkeresése nem.

- [13] A felvetett jogkérdés különleges súlyát, illetve társadalmi jelentőségét – Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja – a bírósági végrehajtási eljárásban az előreláthatóság és a kiszámíthatóság követelményében jelölte meg.
- [14] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja körében eljárási szabálysértésként hivatkozott a bejegyzett jogosult előzetes értesítésének és bejegyzési engedélyének mellőzésére, az iratok beszerzésének hiányára, a végrehajtónak az ingatlanügyi szerv előtti hatósági eljárásban történő ügyféli jogállásának el nem ismerésére, a végrehajtó mint ügyfél perbeállításának mellőzésére, valamint a határozat jogszerűtlen kiadmányozására.
- [15] A Kúria 2025. február 12. napján kelt, Kfv.III.37.088/2025/2. számú végzésével a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta. Megállapította, hogy az indítványozó felülvizsgálati kérelme nem tartalmaz olyan felsőbbbírósági iránymutatást igénylő kérdést, amely okán a felülvizsgálati eljárás lefolytatása indokolt lenne. Rámutatott, hogy az ingatlan-nyilvántartási jogszabályok alkalmazása tekintetében határozott közigazgatási és bírósági joggyakorlat alakult ki arra nézve, hogy az ingatlanügyi hatóság a végrehajtó alakilag és tartalmilag aggálytalan megkereséséhez kötve van. Több kúriai döntésre is utalva kifejtette, hogy egységes a gyakorlat abban, hogy a végrehajtó megkeresése ingatlan-nyilvántartási bejegyzés alapjául szolgáló okiratnak minősül. A Kúria álláspontja szerint a jogerős ítélet olyan elvi jogkérdést sem vetett fel, amely a joggyakorlat továbbfejlesztését indokolná, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja alapján nem volt mód.
- [16] A Kúria az indítványozó felülvizsgálati kérelmének befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpont alapján sem látta indokoltnak. Az ügyben eljáró bíróság ugyanis valamennyi, az indítványozó által megjelölt jogszabálysértés – a bejegyzett jogosult előzetes értesítésének és bejegyzési engedélye mellőzésének, a végrehajtónak az ingatlanügyi szerv előtti hatósági eljárásban történő ügyféli jogállásának el nem ismerése és a végrehajtó mint ügyfél perbeállításának mellőzése – tekintetében részletesen kifejtette jogi érveit. Önmagában pedig az, hogy a fél nem ért egyet a jogerős ítéletben foglaltakkal nem elégséges a felülvizsgálati kérelem befogadásához. A Kúria kitért a kiadmányozási jog gyakorlásának kérdésére is, utalt az 1/2019. számú KMPJE határozatában írtakra. Kifejtette, hogy az ingatlanügyi hatóság a bejegyzés alapjául szolgáló bírósági, hatósági határozatot kizárólag az ingatlan-nyilvántartási bejegyezhetőség szempontjából vizsgálhatja, az árverési hirdetmény és az árverezés lefolytatásának jogszerűségét nem értékelheti. Az árveréssel kapcsolatos szabálytalanság nem eredményezi az okirat nyilvánvaló

érvénytelenségét. Mivel az indítványozó nem a Kúria határozatától jogkérdésben történő eltérésre, hanem kifejezetten arra hivatkozott, hogy szükséges eltérni a Kúria által hozott precedens ítéletekben foglalt értelmezéstől, a felülvizsgálati kérelem befogadása a Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján sem volt indokolt.

- [17] 2.2. A fenti előzmények után előterjesztett – és hiánypótlási felhívásra, valamint önálló beadvány útján kiegészített, illetve a Kúria felülvizsgálati végzésére is kiterjesztett – alkotmányjogi panaszában az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az Alaptörvény II. cikke, a IV. cikk (1) bekezdése, a XIII. cikk (1) bekezdése a XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése sérelmére hivatkozva kérte a bírósági döntések alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [18] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jog és a (7) bekezdés szerinti jogorvoslathoz való jog sérelmét abban látja, hogy a közigazgatási határozat felülvizsgálata során eljáró bíróság az ingatlanügyi hatóság határozatát nem semmisítette meg a közigazgatási perben vétett, az ügy érdemére kiható eljárási és anyagi jog szabálysértések miatt. Olvasatában a felhívott Alaptörvényben biztosított jogainak sérelmére vezet, hogy az ingatlanügyi eljárásban a hatóság a bejegyzett jogosult értesítését és bejegyzési engedélyét mellőzte, a végrehajtó ügyféli jogállását nem ismerte el, határozatát pedig nem az arra jogosult kiadmányozta. Kifogásolta azt is, hogy az eljáró bíróság a végrehajtó – mint az eljárást kezdeményező ügyfél – perbeállítását mellőzte. Értelmezésében a Fővárosi Törvényszék akkor járt volna el helyesen, ha a precedens határozatok figyelmen kívül hagyásával a tényállás helyes megállapítása mellett a törvényi rendelkezések okszerű értelmezésével keresetének helyt ad, és az alperes határozatát megsemmisíti.
- [19] Az indítványozó 2025. április 14. napján kelt, az elsőfokú bíróság útján előterjesztett – és az Alkotmánybíróságra 2025. április 29. napján érkezett – beadványában alkotmányjogi panaszát a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzésére is kiterjesztette. Érvelése szerint a kúriai döntés azért sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, mert az egyedi közigazgatási határozatok elleni jogvédelem és törvényesség elvét – az Alaptörvény I. cikk (1)–(3) bekezdése alapján – nem előzheti meg a Kúria előtti eljárásban a jogegység elve.
- [20] Érvelése szerint az önkényes és *contra legem* jogalkalmazás egyúttal az Alaptörvény II. cikke szerinti emberi méltósághoz, a IV. cikk (1) bekezdésében foglalt személyi szabadsághoz és biztonsághoz és a XIII. cikk (1) bekezdés szerinti tulajdonhoz való jog sérelmére is vezet.
- [21] Az indítványozó az Alaptörvény II. cikke szerinti emberi méltósághoz való jog sérelmét abban látja, hogy az ügyben eljáró bíróság nem kezelte „méltóságnak megfelelő körültekintéssel és figyelmességgel az alperes személyét”. Érvelése szerint a jogerős ítéletből nem állapítható meg, illetve a közigazgatási per során nem került

tisztázásra, hogy az indítványozó az ügyféli jogait miért nem gyakorolhatta, és az önálló bírósági végrehajtó által megindított eljárásról miért nem értesítették, valamint az, hogy – az álláspontja szerint hiányos – végrehajtói megkeresést a hatóság miért teljesítette. Ismételten kifogásolta, hogy a végrehajtó perbeállítását a közigazgatási per bírósága nem tartotta szükségesnek.

[22] Álláspontja szerint az Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdésében foglalt szabadsághoz és személyi biztonsághoz való jog sérelmére vezet, hogy az ingatlanügyi eljárásban nem vehetett részt, a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata során eljáró, jogerős döntést hozó bíróság pedig nem teljesítette azokat az indítványokat, amelyeket szükségesnek és indokoltnak tartott.

[23] Az indítványozó az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jog sérelmét nemcsak azért állítja, mert az ingatlanügyi hatóság határozata tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásból törölte, hanem azért is, mert a jogerős ítélet a közigazgatási perben felmerült eljárási illeték és eljárási költségek, valamint az alperes és az árverési vevő (alperesi érdekelt) költségeinek megtérítésére kötelezte. Kifogásolta azt is, hogy nem jutott hozzá a közigazgatási perben felmerült és előlegezett költségeihez sem.

[24] 2.3. Az indítványozó 2025. április 14. napján kelt, az elsőfokú bíróság útján előterjesztett – és az Alkotmánybíróságra 2025. április 29. napján érkezett – beadványában az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pontja *aa)* és *ab)* alpontja, a jogegységi határozat és a KK. vélemény alaptörvényellenességét is állította. Érvelése szerint az alkalmazott jogszabályok és a végzésben hivatkozott bírói gyakorlat egyaránt a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog, illetve jogorvoslathoz való jog sérelmére vezet.

[25] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdései alapján elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.

[26] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 26. § (1) bekezdése és a 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó – a Fővárosi Törvényszék 15.K.700.863/2023/53. számú ítéletével szembeni – alkotmányjogi panaszát határidőben terjesztette elő, mivel a jogerős ítéletét 2024. december 12. napján vette át az eljáró jogi képviselő, az alkotmányjogi panaszt pedig 2025. január 12. napján nyújtotta be, elektronikus úton. A Kúria felülvizsgálati kérelem befogadása tárgyában hozott döntését követően az indítványozó alkotmányjogi panaszát kiegészítette, valamint kiterjesztette a Kúria végzésére. Az indítványozó jogi képviselője a Kúria döntését 2025. február 20. napján vett át, alkotmányjogi

panaszának kiterjesztését tartalmazó beadványát 2025. április 15. napján terjesztette elő.

- [27] Az indítványozó, aki korábban a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda tagja volt, csatolta az ügyvédi irodájának szóló szabályszerű meghatalmazását. Képviselési jogosultsága azonban az Alkotmánybíróság eljárása alatt megszűnt. Az Alkotmánybíróság ezért az Ügyrend 27. § (5) bekezdése alapján felhívta az indítványozót, hogy tizenöt napon belül állítson új képviselőt, vagy nyilatkozzon a személyes eljárásáról. Az indítványozó határidőben előterjesztett válaszbeadványában arról tájékoztatta az Alkotmánybíróságot, hogy nem kíván új jogi képviselőt meghatalmazni. Ezért az Alkotmánybíróság a továbbiakban az indítványozó személyes eljárására vonatkozó nyilatkozata alapján járt el.
- [28] Az indítványozó jogosult és érintett is, mert a bírósági eljárásban fél volt, saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. A panasz a befogadás jogorvoslatok kimerítésével kapcsolatos feltételének is megfelel.
- [29] 3.2. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése 27. §-a szerint az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele, hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon.
- [30] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény II. cikke {27/2021. (XI. 5.) AB határozat, Indokolás [60]}, a IV. cikk (1) bekezdése {7/2022. (IV. 26.) AB határozat, Indokolás [1]; [18]}, a XIII. cikk (1) bekezdése {3496/2023. (XII. 1.) AB végzés, Indokolás [22]}, a XXIV. cikk (1) bekezdése {16/2021. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [21]}, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése {3297/2024. (VII. 24.) AB végzés, Indokolás [26]}, olyan jogosultságot hordoznak, amelyek az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának minősülnek, azokra alkotmányjogi panasz alapítható.
- [31] 4. Az Alkotmánybíróság elsőként az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított panasz befogadhatóságának további feltételeit vizsgálta.
- [32] 4.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben tárgyalt bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Abtv. 37. § (2) bekezdése értelmében a 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésében meghatározott, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatokkal szemben is előterjeszthető. Ebben az esetben az indítványozókra, az

eljárásra és a jogkövetkezményekre a jogszabályok felülvizsgálatára vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

- [33] Az indítványozó Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszában a jogegységi határozat és a KK. vélemény alaptörvény-ellenességét is állította.
- [34] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó által támadott KK. vélemény nem jogszabály, s nem minősül a bíróságokra kötelező jogegységi határozatnak sem, ezért azzal szemben alkotmányjogi panasz az Abtv. 26. § (1) bekezdése és a 37. § (2) bekezdése alapján nincs helye, mert nem tartozik az Abtv. 26. § (1) bekezdésének tárgyi hatálya alá.
- [35] A jogegységi határozat az alkotmányjogi panaszra okot adó ügyben alkalmazásra került, ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az támadható az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasszal {lásd hasonlóan: 3201/2025. (VI. 23.) AB határozat, Indokolás [39]}.
- [36] 4.2. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében csak a határozott kérelmet tartalmazó alkotmányjogi panasz fogadható be, ezért az Alkotmánybíróság megvizsgálta e feltétel teljesülését is.
- [37] A kérelem akkor határozott, ha az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseit, illetve a sérelmezett jogszabályi rendelkezéseket, indokolja azok Alaptörvénybe ütközését, és kifejezetten kéri a megsemmisítésüket.
- [38] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog és a (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való sérelmét pusztán állítja, de nem adott elő alkotmányjogi érveléssel alátámasztott indokolást arra nézve, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) és ab) alpontja és a jogegységi határozat miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint alkotmányjogilag értékelhető indokolás hiányában az indítvány nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti követelménynek, ekként nem alkalmas érdemi elbírálásra {3272/2018. (VII. 20.) AB végzés, Indokolás [34]; 3080/2019. (IV. 17.) AB határozat, Indokolás [27]}.
- [39] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatának nincs helye, mert az nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdésében és az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglalt követelményeknek.
- [40] 5. A továbbiakban az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. § (1) bekezdésére alapított panasz befogadhatóságát vizsgálta.

- [41] 5.1. A Kúria alkotmányjogi panasszal támadott végzése nem érintette az ügy érdemét, azonban az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, és alkotmányjogi panasszal támadható (lásd pl. 3245/2019. (X. 17.) AB végzés, Indokolás [14]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [11]). Mindez azt is jelenti, hogy jelen alkotmányjogi panasz szempontjából az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az alapügy érdemében hozott döntésnek a Fővárosi Törvényszék 15.K.700.863/2023/53. számú jogerős ítélete tekinthető.
- [42] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése szerint a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott határozata alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható, azzal hogy a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül az Alkotmánybíróság akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg (3051/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [25]).
- [43] Jelen ügyben az indítványozó a jogerős döntést alkotmányjogi panasszal határidőben megtámadta, s a Kúria a felülvizsgálat engedélyezése tárgyában nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg.
- [44] Az Alkotmánybíróság a fentieknek megfelelően az alkotmányjogi panasz befogadhatóságát a továbbiakban nemcsak a Kúria végzését, hanem a jogerős ítéletet támadó elemében is értékelte.
- [45] 5.2. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében csak a határozott kérelmet tartalmazó alkotmányjogi panasz fogadható be, ezért az Alkotmánybíróság megvizsgálta e feltétel teljesülését is.
- [46] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panasz a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek csak részben felel meg. Az indítvány az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseit, illetve a sérelmezett jogszabályi rendelkezéseket, bírói döntéseket, és kifejezetten kéri a megsemmisítésüket.
- [47] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerint a kérelem akkor határozott, ha megfelelő indokolást tartalmaz arra nézve, hogy a kifogásolt bírói döntés miért és mennyiben ellentétes az Alaptörvény indítványban megjelölt rendelkezésével.
- [48] E feltétel teljesülésének vizsgálata kapcsán az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az állított alapjogsérelmek alkotmányjogi szempontú kifejtésével adós maradt, az ügy részletes ismertetésén és már a bírósági eljárás során is megfogalmazott érvein kívül, alkotmányjogi érvelést egyik felhívott alaptörvényi rendelkezéssel kapcsolatban sem adott elő.
- [49] Az Alkotmánybíróság korábban már rámutatott, hogy: „A mégoly terjedelmes, szerteágazó területekről összeválogatott szakmai anyagokat vegyítő beadvány sem helyettesítheti a támadott bírói döntésre irányuló, releváns, konkrét (az

Alkotmánybíróság által vizsgálható) alkotmányjogi indokolást tartalmazó, és a határozott kérelem Abtv.-ben rögzített kritériumainak megfelelő indítványt. A [...] bíróságok egybehangzó, megindokolt megállapításainak a tagadása [...] nem értékelhető – az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti – indokolásnak arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel” {3550/2023. (XII. 21.) AB végzés, Indokolás [45]}.

- [50] 6. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglalt követelményének, ezért az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.
- [51] Tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz visszautasításáról döntött, az Abtv. 61. § (1) bekezdése szerinti, végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemről nem kellett határoznia.

Budapest, 2026. február 17.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró